

ຂໍ້ແນະນຳ
ການລ້ຽງໄກ່ຜືນປ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ

ເອກະສານ ປະກອບການຝຶກອົບຮົມ 23:

Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.org

ປື້ມຄູ່ມືໃນການສົ່ງເສີມກະສິກຳແມ່ນຫົວຂໍ້ຕໍ່ເນື່ອງຊຶ່ງລວມມີ:

- ວິທີການສົ່ງເສີມ (ພາກ 1 ຫາ 19)
- ເຄື່ອງມື ສຳລັບວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
- ປື້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ກະສິກຳ ລ້ຽງສັດ ປູກຜັງໜັງສຸດ (ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຂັ້ນເມືອງ ແລະພະນັກງານສົ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານ)

ປື້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວແມ່ນເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ງ່າຍຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ນຳສະເໜີຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳ. ປື້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກ ພັດທະນາໃນບາດກ້າວທຳອິດຂອງໂຄງການ Leap ໂດຍການ ຮ່ວມມືກັບພະນັກງານຄູ່ຝຶກ ຂອງກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ (ໂດຍແມ່ນ ພະນັກງານວິຊາການ CETDU) ຄວາມມັ່ງໆໝາຍແມ່ນເພື່ອພັດທະນາເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ພະນັກງານ ສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງສາມາດຖ່າຍທອດໄປເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ.

Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.org

22. ເຕັກນິກການປຸງແຕ່ງອາຫານຈາກສັດນ້ຳ
23. ຂໍ້ແນະນຳວິທີການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ
24. ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າແບບກະເສດສູນ
25. ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ EM
26. ເຕັກນິກການປຸງແຕ່ງອາຫານຈາກກ້ວຍ
27. ເຕັກນິກການຂະຫຍາຍຜົນໄມ້ໃຫ້ໝາກ
28. ເຕັກນິກການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມເພື່ອປັບປຸງດິນ
29. ເຕັກນິກການປູກໜວນຫາງແຂ້
30. ເຕັກນິກການປູກໝາກມັງກອນ
31. ເຕັກນິກການປູກສາລີ

ແຜ່ນພິບ

1. ເຕັກນິກການລ້ຽງໝູ
2. ພະຍາດກາຝາກຂອງໝູ
3. ເຕັກນິກການຕັດແຂ້ວໝູ
4. ການອະນຸບານໝູນ້ອຍເກີດໃໝ່
5. ເຕັກນິກການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນບ້ານ
6. ການປ້ອງກັນພະຍາດນິວຄາເຊິນໄກ່
7. ເຕັກນິກການຕົກກ້ານາແຊງ
8. ເຕັກນິກການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ ແລະການນຳໃຊ້ໃນນາເຂົ້າ
9. ເຕັກນິກການຕົກກ້າດາປ່ອກ
10. ເຕັກນິກການເຮັດນາຫວ່ານດິນຕີນ
11. ເຕັກນິກການໃຫ້ນ້ຳແກ່ເຂົ້າ
12. ຄວາມຕ້ອງການນ້ຳຂອງພືດ (ເຂດພາກໃຕ້, ກາງ ແລະເໜືອ)
13. ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດຄ້ຽວເອື້ອງ

ປຶ້ມຄູ່ມືໃນແຕ່ລະເລື່ອງ

1. ເຕັກນິກການປູກໝາກເຜັດໃຫຍ່
2. ເຕັກນິກການປູກຜັກຂອກໂຄລີ
3. ເຕັກນິກການປູກຜັກກະລໍ່າປີ
4. ເຕັກນິກການປູກຜັກກະລໍ່າດອກ
5. ເຕັກນິກການປູກຜັກກາດຂາວ
6. ເຕັກນິກການປູກຜັກກາດນາ
7. ເຕັກນິກການປູກຜັກກາດຫົວ
8. ເຕັກນິກການປູກໝາກຖົ່ວ
9. ເຕັກນິກການປູກຜັກຫອມປ້ອນ
10. ເຕັກນິກການປູກໝາກແຕງກວາ
11. ເຕັກນິກການປູກຜັກທຽນ
12. ເຕັກນິກການປູກໝາກເຜັດຢວກ
13. ເຕັກນິກການປູກຜັກກາດຂຽວກວາງຕຸ້ງ
14. ເຕັກນິກການປູກໝາກເຜັດຂີ້ໜູ
15. ເຕັກນິກການປູກຜັກສະຫຼັດ
16. ເຕັກນິກການປູກໝາກເຜັດຊີ້ຝາ
17. ເຕັກນິກການປູກຜັກບົວແບ່ງ
18. ເຕັກນິກການປູກໝາກຖົ່ວຍັດ
19. ເຕັກນິກການປູກຜັກບົວຫົວໃຫຍ່
20. ເຕັກນິກການປູກໝາກເລັ່ນ
21. ເຕັກນິກການປູກຖົ່ວຜັກຍາວ

ເອກະສານ 23 :

ຂໍ້ແນະນຳວິທີການລ້ຽງໂກ່ຜິ້ນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ

ສາລະບານ

ບົດນຳ	2
ຂໍ້ດີຂໍ້ເສຍຂອງໂກ່ຜິ້ນບ້ານ	3
ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ຜິ້ນ	4
ການສ້າງຄອກ.....	6
ອາຫານ ແລະ ການໃຫ້ອາຫານ.....	7
ການຝັກໄຂ່	11
ການລ້ຽງໂກ່ນ້ອຍ.....	12
ການປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາໂຣກ	15
ການກະກຽມ ການໃຫ້ວັກຊີນ ສຳລັບຢອດດັງ ແລະ ຢອດຕາ	18
ການໃຫ້ວັກຊີນສຳລັບການສັກ	18
ການເກັບຮັກສາຢາ	19

ກອງສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ພະແນກ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ
ໜ່ວຍງານ ພັດທະນາຮູບແບບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ, ເມສາ 2003

ຂໍ້ແນະນຳວິທີການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນປ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ

ບົດນຳ

ການລ້ຽງໄກ່ແບບຜິ້ນເມືອງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດດີນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອາໄສຫຼັກການວິທີການລ້ຽງແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼືແບບເຄິ່ງອຸດສາຫະກຳເຂົ້າມາຊ່ວຍ, ພ້ອມທັງພິຈາລະນາເຖິງປັດໃຈສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນເຊັ່ນ: ສະພາບລັກສະນະຄອກໄກ່ເພື່ອໃຫ້ໄກ່ ນອນ, ແນວພັນໄກ່, ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານ, ຢາວັກຊີນປ້ອງກັນໂຣກ ແລະປັດໃຈອື່ນໆ ອີກຫຼາຍຢ່າງຊຶ່ງຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງຫາກນຳ ເອົາປັດໃຈເລົ່ານຮ່າພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດທັງໝົດ ເຮັດໃຫ້ການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນເມືອງນັ້ນໄດ້ຮັບຜົນດີ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ ຕາມຖ້າຫາກຊາວກະສິກອນ ຫາກມີການດັດແປງຫຼັກການລ້ຽງແບບອຸດສາຫະກຳ ນຳມາລ້ຽງແບບຜິ້ນເມືອງໄດ້ດີ. ການດັດແປງວິທີດັ່ງກ່າວ ອາດເປັນການເພີ່ມຕື່ມທຶນແຕ່ຜົນທີ່ ໄດ້ຮັບນັ້ນຄຸ້ມຄ່າກວ່າການລ້ຽງແບບປ່ອຍຕາມທຳມະຊາດ ແລະປ່ອຍຕາມລຳພັງໃຈ.

ເອກະສານການສົ່ງເສີມເລື້ອງນີ້ເປັນທິດທາງໃຫ້ຜູ້ທີ່ສົນໃຈໃນການລ້ຽງ ໄກ່ແບບຜິ້ນເມືອງສາ ມາດນຳໄປປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ຫຼືສະພາບການລ້ຽງໄກ່ ຂອງຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນໄກ່ຜິ້ນເມືອງ ຫຼືເອີ້ນກັນທົ່ວໄປວ່າໄກ່ລາດນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມນິ ຍົມເພີ່ມສູງຂຶ້ນຫລາຍເພາະວ່າໄກ່ຜິ້ນເມືອງມີຊີ້ນແຂບກວ່າໄກ່ຜິ້ນເປັນທີ່ຖືກໃຈຂອງຜູ້ບໍລິໂພກທົ່ວໄປ. ແຕ່ບັນຫາຄິປະລິມານໄກ່ຜິ້ນເມືອງຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພາະຊາວກະສິກອນ

ແລະປະຊາຊົນ ສ່ວນຫຼວງ ຫຼາຍປະມານ 70_80% ຈະລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນເມືອງ ແບບປ່ອຍໄປຕາມທຳມະຊາດ 10_20 ໂຕຕໍ່ຄອບຄົວ ການລ້ຽງແບບປ່ອຍ ໄປຕາມມິຕາມ ເກີດ.

ແຕ່ຊາວກະສິກອນ ແລະປະຊາຊົນສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກນິກການ ລ້ຽງປະສົມປະສານລະຫວ່າງໄກ່ຜິ້ນແທ້ກັບ ໄກ່ຜິ້ນເມືອງແລ້ວອາດສົ່ງຜົນ ໃຫ້ຈຳນວນໄກ່ຜິ້ນເມືອງ ທີ່ຈະອອກມາສູ່ຕະຫຼາດມີປະລິມານສູງຂຶ້ນຢ່າງ ແນ່ນອນ.

1. ຂັດ ແລະຂໍ້ເສຍໃນການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນເມືອງ

1.1. ຂັດຂອງໄກ່ຜິ້ນເມືອງ

- ຫາອາຫານແກ່ງສາມາດລ້ຽງແບບປ່ອຍໄປຕາມທຳມະຊາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ ປະຢັດຄ່າອາ ຫານໄດ້ຫຼາຍ
- ທົນຕໍ່ສະພາບພູມິປະເທດ ແລະ ອຸນຫະພູມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ
- ທົນຕໍ່ໂຮກພະຍາດໄດ້ດີກ່ວາໄກ່ຜິ້ນອື່ນໆ
- ມີຄວາມສາມາດໃນການລ້ຽງລູກແກ່ງ
- ຊັ້ນຂອງໄກ່ຜິ້ນເມືອງແຊບກ່ວາໄກ່ຜິ້ນອື່ນໆ

1.2. ຂໍ້ເສຍຂອງໄກ່ຜິ້ນເມືອງ

- ໃຫ້ຍຸ້ງໃຊ້ເວລາລ້ຽງດົນ
- ໃຫ້ໄຂ່ໜ້ອຍ ປີໜຶ່ງໃຫ້ໄຂ່ສະເລ່ຍປະມານ 40_50 ໜ່ວຍຕໍ່ປີໂດຍສະ ເພາະໃຫ້ໄຂ່ເປັນຊຸດໆລະ 7_15 ໜ່ວຍ
- ເມື່ອເວລາໄຂ່ສຸດແລ້ວໄກ່ຜິ້ນເມືອງ ມັກຟັກໄຂ່ເອງໃຊ້ເວລາເຖິງ 21 ວັນ

ຮູບ.8. ວິທີການເກັບຮັກສາຢາວັກຊີນ

ໂຂ່ຈິ່ງຈະແຕກເປັນລູກນ້ອຍ ແລະ ຈະລ້ຽງລູກໄປອີກປະມານ 2 ເດືອນ ຈິ່ງຈະເລີ່ມກັບມາໂຂ່ ໃໝ່.

ຮູບ.7. ວິທີການສັກຢາປ້ອງກັນສັດປົກ

12. ການເກັບຮັກສາຢາ

ຕ້ອງເກັບຮັກສາຢາວັກຊີນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເຢັນ (ກະຕິກນ້ຳກ້ອນຫຼືຕູ້ເຢັນ) ຖ້າຫາກເກັບໄວ້ບ່ອນດັ່ງກ່າວ ວັກຊີນຊະນິດນີ້ຈະສາມາດມີອາຍຸນຳໃຊ້ໄດ້ເຖິງສອງອາທິດ, ການລ້ຽງໄກ່ຜິ້ນເມືອງ (ໄກ່ລາດ) ເປັນການລົງທຶນບໍ່ສູງທຸກໆຄົນບໍ່ວ່າຈະເປັນຊາວກະສິກອນ ຫຼືປະຊາຊົນທົ່ວໄປກໍສາມາດລ້ຽງໄດ້ຖ້າທຸກຄົນລ້ຽງໃຫ້ຖືກ ຕາມຫໍລກວິຊາການບວກກັບການລ້ຽງຜ່ານມາບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຊິ້ນໄວ້ເປັນອາຫານເທົ່ານັ້ນ ຍິ່ງສາມາດສ້າງເສດຖະກິດແບບງ່າຍໆເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວນັ້ນ ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະເດືອນ ຊຶ່ງຈະນຳພາທ່ານໄປສູ່ເສດຖະກິດທີ່ດີອີກດ້ວຍ.

2. ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ຜົນໄກ່

ໄກ່ຜິ້ນເມືອງທີ່ຢູ່ໃນປະຈຸບັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ ໃນເລື່ອງຂອງຜົນ ແລະສາຍພັນຕາມສະພາບຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີມັກຈະມີວັດຖຸປະສົງການລ້ຽງເໝືອນໆກັນເຊັ່ນ: ການລ້ຽງເພື່ອເອົາໂຂ່ ແລະຊິ້ນໂດຍປ່ອຍໃຫ້ໄກ່ເຫຼົ່ານີ້ຊອກຫາ ອາຫານກິນເອງຕາມທຳມະຊາດ.

ຮູບ.1. ລັກສະນະຂອງພໍ່ແມ່ນຜົນ ທີ່ດີ

3. ແນວພັນໂກ່ທີ່ນໍາມາລ້ຽງ

3.1. ສໍາລັບໂຕຜູ້ທີ່ດີ

ໂກ່ໂຕຜູ້ທີ່ດີນັ້ນຕ້ອງມີຮູບຮ່າງສູງໃຫຍ່ສົມບູນ ແລະແຂງແຮງ ມີນ້ຳໜັກປະມານ 2 ກິໂລຂຶ້ນ ໄປອາຍຸ ຕັ້ງແຕ່ 9 ເດືອນເຖິງ 3 ປີ, ຕ້ອງເປັນໂກ່ທີ່ປະສົມພັນເກັ່ງພ້ອມທັງຊອກຫາອາຫານກິນເກັ່ງ ແລະທົນທານຕໍ່ພະຍາດໄດ້ດີ.

3.2. ສໍາລັບໂຕແມ່ທີ່ດີ

ໂກ່ໂຕແມ່ທີ່ດີຕ້ອງມີຮູບຮ່າງສູງໃຫຍ່ເໝືອນກັນ ແລະເປັນໂກ່ທີ່ສົມບູນແຂງແຮງໃຫ້ໄຂ່ຫຼາຍ ລ້ຽງລູກດີ, ມີນ້ຳໜັກ 1 ກິໂລຂຶ້ນໄປ ອາຍຸແຕ່ 7 ເດືອນເຖິງ 3 ປີ ການໃຫ້ໄຂ່ຢ່າງໜ້ອຍ 12 ໜ່ວຍຕໍ່ 1 ເທື່ອສາມາດຜະລິດໄຂ່ໄດ້ 4 ເທື່ອຕໍ່ປີ ຈຶ່ງເປັນແມ່ໂກ່ທີ່ດີ.

ໃນການເລືອກແນວພັນໂກ່ນັ້ນຖ້າຫາກພໍ່ແມ່ພັນໂກ່ມີອາຍຸເກີນ 3 ປີຂຶ້ນໄປກໍຕ້ອງໄດ້ເລືອກພໍ່, ແມ່ພັນໃໝ່, ເຊິ່ງໃນແຕ່ລະເທື່ອທີ່ແມ່ໂກ່ພັກອອກມາເປັນໂກ່ນ້ອຍ ເວລາໃຫຍ່ຂຶ້ນມາເຮົາກໍ ເລືອກເອົາໂຕທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ໝູ່ແລະແຂງແຮງເລືອກເອົາ 2_3 ໂຕໄວ້ເປັນແນວພັນການເລືອກແນວພັນໂກ່ທີ່ ດີໄວ້ເປັນແນວພັນນັ້ນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະປະຊາຊົນໄດ້ມີພໍ່, ແມ່ພັນທີ່ດີໄວ້ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງສ່ວນອັດຕາພໍ່ພັນ, ແມ່ພັນ ທີ່ເໝາະສົມຄື: ໂຕຜູ້ຕໍ່ໂຕ ແມ່ 1:5 ເຖິງ 1:10 ບໍ່ຄວນເກີນກ່ວານີ້ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ໄຂ່ບໍ່ມີນ້ຳເຊື້ອຫຼາຍ.

11. ການໃຫ້ວັກຊີນສໍາລັບສັກ

11.1. ອຸບປະກອນສໍາລັບໃຫ້ວັກຊີນ

- ຊີແລງສິດ ຢາທີ່ອະເຊື້ອ ແລ້ວຂະໜາດ 3 ມລ
- ກວດຢາວັກຊີນ 1 ກວດ ບັນຈຸ 20 ເຂັ້ມ(ຢາປະເພດນິວຄາເຊິນແກ່)
- ເຂັ້ມສັກ 2 ດວງ(ເບີ 22_23 G)

11.2. ການກະກຽມສັກຢາ

- ສັ່ນ ກວດຢາ ວັກຊີນໃຫ້ລະລາຍ ເສັຍກ່ອນ
- ດູດເອົາວັກຊີນ ປະມານ 1 ມ ລ
- ຖອດ ເອົາຊີແລງອອກແຕ່ ໃຫ້ເຂັ້ມຄາຢູ່ໃນກວດຢາ
- ເອົາເຂັ້ມ ດວງໃໝ່ສຸບໃສ່ແລ້ວ ນໍາໄປ ສັກໃສ່ໂກ່

11.3. ຂໍ້ຄວນລະວັງ

ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຂັ້ມດວງດຽວກັນໃນເວລາທີ່ສັກວັກຊີນໂກ່ ແລະດູດເອົານ້ຳຢາຕ້ອງໃຫ້ມີເຂັ້ມສໍາລັບສັກ ແລະເຂັ້ມສໍາລັບດູດແນວລະດວງ.

11.4. ວິທີສັກ

ສັກໃສ່ ຫຼືບໜັງກ້ອງ ປົກ

10.2. ການປະສົມນ້ຳຢາໃສ່ນ້ຳກິນ

- ໃຊ້ຊີແລງ ດູດເອົາໃຫ້ໄດ້ບໍລິມາດ ຖືກຕ້ອງ 1,5 ຫາ 2 ຊີຊີ
- ສິດ ນ້ຳກິນ ໃສ່ໃນ ແກ້ວຢາ
- ສົ່ນໃຫ້ ຢາລະລາຍ ກັບນ້ຳກິນ ໃຫ້ດີ
- ຈາກນັ້ນກໍດູດເອົານ້ຳຢາໃສ່ຊີ ແລງຄືນຖອດຊີແລງອອກຈາກເຂັ້ມສັກ ຢາແລ້ວກໍນຳຊີແລງດັ່ງກ່າວໄປໃສ່ເຂັ້ມແນວຢອດດັ່ງ, ຕາ

10.3. ວິທີຢອດ

ຢອດໃສ່ຕາດັ່ງໂກ່ທັງສອງເບື້ອງໆລະ 1 ຫາ 2 ຢອດ ຕໍ່ຕົວ

ຮູບ.6. ວິທີການຢອດຢາວັກຊີນໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍອາຍຸ 1 ຫາ 7 ວັນ

4. ການສ້າງຄອກ

ການລ້ຽງໂກ່ພື້ນເມືອງນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງສະຖານທີ່ ໝາຍຄວາມວ່າຈະຕ້ອງມີສະຖານທີ່ໆເໝາະສົມ ແລະສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຄື: ຄອກສຳລັບໃຫ້ໂກ່ນອນ ໂດຍໃຊ້ວັດທູທີ່ຫາໄດ້ງ່າຍໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງເຮັດຮັງໃຫ້ໂກ່ໄຂ່.

ໂກ່ຕ້ອງມີຄອກທີ່ດີ ມີຫົວຄາກັນແດດກັນຝົນ ພ້ອມທັງມີອາກາດ ປອດປຶ້ງດີ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ, ຄອກໂກ່ຕ້ອງໃຫ້ຫ່າງຈາກເຮືອນພໍສົມ ຄວນ. ແຕ່ກໍມີຊາວກະສິກອນ ແລະປະຊາຊົນອີກຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ຍັງລ້ຽງໂກ່ດ້ວຍການປອຍໂກ່ ໃຫ້ໂກ່ຊອກຫາບ່ອນນອນຢູ່ຕາມກ້ອງ ລ່າງເຮືອນ ຫຼື ນອນຢູ່ຕາມຕົ້ນໄມ້.

ການເຮັດຄອກໂກ່ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຳນວນໂກ່ທີ່ຈະລ້ຽງ ອາຍຸຂອງ ໂກ່ທີ່ຈະລ້ຽງໂດຍຄິດໄລ່ຈຳນວນໂກ່ 8 ໂຕຕໍ່ 1 ແມັດມົນທົນ, ຄອກໂກ່ຕ້ອງ ມີຄອນສຳລັບໃຫ້ໂກ່ນອນ, ມີຮັງສຳລັບໃຫ້ໂກ່ໄຂ່, ພື້ນຄອກໃຫ້ສູງຈາກໜ້າ ດິນ ປະມານ 60 ຊັງຕີແມັດ.

ຖ້າຫາກຄອກໂກ່ມີຂະໜາດກ້ວາງ 3 ແມັດ ຍາວ 5 ແມັດ ຈະສາ ມາດລ້ຽງໂກ່ໄດ້ປະມານ 120 ໂຕ ແຕ່ຖ້າຕ້ອງການລ້ຽງເປັນ ພໍ່ແມ່ພັນ ຄວນໃຊ້ຄອກປະ ມານ 4 ໂຕຕໍ່ 1ແມັດມົນທົນ.

ຮູບ.2. ການສ້າງຄອກໄກ່

5. ອາຫານ ແລະການໃຫ້ອາຫານ

- ປົກກະຕິແລ້ວການລ້ຽງໄກ່ຜື່ນເນື່ອງ ນັ້ນນັກຈະປ່ອຍໃຫ້ຊອກຫາອາຫານກິນເອງຕາມມິຕາມເກີດ ຫຼື ຕາມທຳມະຊາດໂດຍ ຜູ້ລ້ຽງໄດ້ໃຫ້ອາຫານ ເພີ່ມເຕີມໃນເວລາຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ, ອາຫານ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ແກ່ເຂົ້າເປືອກ, ເຂົ້າປຽນ,ເນັດສາລິເປັນຕົ້ນ ຈາກສະພາບການລ້ຽງດູແບບນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມສົມບູນຂອງໄກ່ ປຽນແປງໄປຕາມສະພາບດິນຟ້າອາກາດຄື: ໃນຊ່ວງລະດູຝົນ ໄກ່ຈະມີອາຫານພຽງພໍເຊັ່ນ: ເນັດພັນພິດຕ່າງໆ ແມງໄມ້ຊຶ່ງອາຫານທັງສອງຊະນິດນີ້ມີທັງວິຕາມິນ ແລະໂປຼຕີນເຮັດໃຫ້ໄກ່ ໃນລະດູນີ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະແຂງແຮງດີກ່ວາໄກ່ໃນລະດູອື່ນໆ
- ສ່ວນໃນລະດູເກັບກ່ຽວເຂົ້າ, ຟາດເຂົ້າໄກ່ກໍ່ໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ຕົກເຮ່ຍຫຼາຍເຮັດໃຫ້ໄກ່ມີສະພາບຮ່າງກາຍອ້ອນພິສົມບູນພິສົມຄວນ.

ໄຟ ຫຼືຕົ້ມໃສ່ນ້ຳຮ້ອນໆ ແລ້ວຈຶ່ງນຳໄປຖິ້ມໃນເວລາສັກໄກ່ນັ້ນຄວນລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ສັກຖືກເສັ້ນເລືອດ

9.2. ວັກຊີນໄກ່ຊະນິດຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ ແລະຜູ້ລ້ຽງຄວນຮູ້ຈັກ

ວັກຊີນປ້ອງກັນໂຣກນິວຄາເຊີນ ຫຼືຊາວບ້ານເອີ້ນກັນວ່າໄກ່ຕາຍຫ່າຊຶ່ງເປັນສາຍເຫດຂອງ ໂຣກນີ້ເກີດຈາກເຊື້ອໄວຣັດຖ້າເກີດໂຣກນີ້ລະບາດຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຕາຍຈະສູງຫຼາຍ ບາງເທື່ອອາດຈະຕາຍໝົດຄອກ, ວັກຊີນຊະນິດນີ້ມີ 2 ຊະນິດຄື:

- ຊະນິດໃຊ້ສຳລັບໄກ່ນ້ອຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 1_3 ອາທິດວິທີໃຊ້ດ້ວຍການຢອດຕາ ແລະ 1 ຢອດດັ່ງ ປະມານ 1_2 ຢອດຕໍ່ຕົວ
- ຊະນິດໃຊ້ປະເພດສັກເປັນຊະນິດທີ່ໃຊ້ສຳລັບໄກ່ທີ່ເຄີຍຜ່ານການຢອດຕາດັ່ງນາກ່ອນແລ້ວວິທີການໃຊ້ໂດຍ ໃຊ້ສັກເຂົ້າກຳມຊັ້ນ ແລ້ວກ້ອງກົກປົກໃຊ້ຢາຈຳນວນ 1ຊີຊີ ຕໍ່1ໂຕ

10. ການກະກຽມການໃຫ້ວັກຊີນສຳລັບຢອດດັ່ງ ແລະຢອດຕາ

10.1. ອຸບປະກອນປະກອບມີ

- ແກ້ວຢາວັກຊີນ1ແກ້ວບັນຈຸໄດ້ 25 ເຂັ້ມຕໍ່ໄກ່ 25 ໂຕ (ຢາປະເພດນິວຄາເຊີນອ່ອນ)
- ນ້ຳກ້ຽນ
- ຊີແລງຢາງຂະໜາດ 3 ຫຼື 5 ຊີຊີ
- ແນວຢອດດັ່ງ ແລະຢອດຕາ

9. ການປ້ອງກັນ ແລະຮັກສາໂຮກ

ໂດຍທົ່ວໄປການລ້ຽງໂກ່ພື້ນເມືອງ ແຕ່ລະປີມັກຈະເກີດໂຮກລະບາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຄືໂຮກນິວຄາເຊີນ. ໂຮກອະຫິວາໂກ່ທີ່ຊາວບ້ານເອີ້ນກັນວ່າໂກ່ຕາຍຫ່າ ຊຶ່ງເປັນສາຍເຫດທີ່ສໍາຄັນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລ້ຽງໝົດກໍາລັງໃຈດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຕໍ່ພະຍາດເຫຼົ່ານີ້ຮ້ອງໄດ້ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ໂດຍໃຊ້ວັກຊີນປ້ອງກັນ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງໂກ່ສ້າງຄວາມຕ້ານທານໄດ້ສູງປະຈຸບັນມີວັກຊີນຫລາຍຊະນິດທີ່ຖືກຜະລິດ ຂຶ້ນມາເພື່ອໃຊ້ສໍາລັບປ້ອງກັນ ໂຮກຂອງໂກ່ ແລະສັດອື່ນໆ.

9.1. ຄວນປະຕິບັດ ຫຼືຄວນຈໍາ ໃນການໃຊ້ວັກຊີນໂກ່ຄື

- ຕ້ອງສັກວັກຊີນໃນເວລາທີ່ໂກ່ຍັງຢູ່ໃນສະພາບສົມບູນແຂງແຮງເທົ່ານັ້ນ
- ຄວນສັກວັກຊີນໂກ່ໃນເວລາທີ່ມີອາກາດເຢັນຄື: ໃນຍາມຕອນເຊົ້າແລງ, ການສັກວັກຊີນໃນ ລະຫວ່າງອາກາດຮ້ອນຈະບໍ່ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ໂກ່ ແລະອາດຈະສ້າງຄວາມສູນເສຍໃຫ້ແກ່ໂກ່ໄດ້ຫຼາຍ
- ການສັກວັກຊີນ ຄວນປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງຊະນິດຢາ ໃນກວດວັກຊີນນັ້ນວ່າຈະນໍາ ໃຊ້ດ້ວຍວິທີໃດ ? ເຊັ່ນ: ໃຊ້ດ້ວຍວິທີການສັກປີກ, ສັກກ້ານຊິ້ນ ຫຼືວິທີຢອດດັງ, ຕາ ແລະເບິ່ງອາຍຸການຜະລິດຂອງວັກຊີນ
- ວັກຊີນທີ່ປະສົມກັບນໍ້າກັນແລ້ວຄວນນໍາໄປສັກກັບໂກ່ ຫຼືຢອດທັນທີບໍ່ຄວນປອຍໄວ້ໃຫ້ດົນເພາະວ່າວັກຊີນຈະເສຍຄຸນ ແລະອີກຢ່າງນຶ່ງບໍ່ຄວນໃຫ້ແສງແດດສ່ອງໃສ່
- ກວດຢາວັກຊີນທີ່ໃຊ້ແລ້ວຄວນນໍາໄປຜິງດິນໃຫ້ເລິກ ຫຼືວ່ານໍາໄປເຜົາ

- ສ່ວນໃນລະດູແລ້ງມັກຈະມີບັນຫາໂກ່ຂາດ ອາຫານຕາມທໍາມະຊາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລື່ອງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະມັກຈະຂາດຢູ່ສະເໝີຈໍາເປັນຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງໄດ້ກຽມນໍ້າໄວ້ໃຫ້ໂກ່ດ້ວຍ

ຮູບ.3. ອາຫານ ແລະການໃຫ້ອາຫານ

5.1. ຫຼັກການ ໃຫ້ອາຫານໄກ່ຜື່ນເມືອງມີດັ່ງນີ້

- ຄວນຊື້ຫົວອາຫານເພື່ອເອົາມາປະສົມກັບ ອາຫານທີ່ຜູ້ລ້ຽງມີເຊັ່ນ: ປະສົມກັບເຂົ້າປຽນ ຫຼືນໍາໄວ້ສໍາລັບລ້ຽງໄກ່ນ້ອຍຈະເຮັດໄກ່ນ້ອຍໃຫຍ່ໄວ ແລະແຂງແຮງ.
- ການໃຊ້ເສດອາຫານມາລ້ຽງໄກ່ຄວນຄໍານຶ່ງເຖິງຄວາມສະອາດ ແລະ ສິ່ງເຈືອຍົນທີ່ເປັນຜິດຕໍ່ ໄກ່.
- ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນບົດເປືອກຫອຍປືນໃນອາຫານທີ່ໃຫ້ໄກ່ກິນຈະຊ່ວຍ ແກ້ບັນຫາເລື່ອງເປືອກໄຂ່ບາງ.
- ຄວນນໍາເອົາໜ້າຂົນ ຫຼືຜິດຕະກູນຖິ້ວບາງຊະນິດ ໃບກະຖິນ ຫຼື ເສດຜິດ ຕ່າງໆ ໃບມັນຕົ້ນ ນໍາມາຝັກ ຫຼືຊອຍໃຫ້ໄກ່ກິນຈະເຮັດໃຫ້ໄກ່ ໄດ້ຮັບວິຕາມິນ ແລະໂປຼຕິນເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ບ່ອນທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ (ໄຟຟ້າ) ຄວນໃຊ້ແສງໄຟເພື່ອລ້ຽມໄມ້ເລົ່າ ນັ້ນຈະເປັນອາຫານຂອງໄກ່. ຈະເຮັດໃຫ້ໄກ່ໄດ້ອາຫານທາດໂປຼຕິນແລະ ເປັນການທໍາລາຍແມງໄມ້ອີກດ້ວຍ.
- ຄວນມີສິ່ງໃສ່ອາຫານ ແລະນໍ້າ ໂດຍສະເພາະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫາໄດ້ ງ່າຍເຊັ່ນ: ຢາງລົດໃຫຍ່ ຫຼືໄມ້ໃຜ່ສໍາລັບຮາງໃສ່ອາຫານຄວນໃຫ້ສູງພໍ ດີກັບໄກ່ຕອດກິນອາຫານໄດ້, ສ່ວນນໍ້ານັ້ນຄວນເປັນທີ່ສະອາດໄວ້ໃຫ້ ໄກ່ກິນຕະຫຼອດເວລາ, ສ່ວນອາຫານອາດຈະເກືອພຽງຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງກໍພໍ ນອກຈາກນັ້ນໃຫ້ໄກ່ຫາອາຫານກິນເອງ.
- ສໍາລັບອາຫານໄກ່ນ້ອຍຄວນເປັນອາຫານທີ່ລະອຽດ ຍ່ອຍໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໃຫ້ເທື່ອລະໜ້ອຍ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລະບົບກະເພາະອາຫານໄກ່ນ້ອຍ ທໍາລາຍໜັກເກີນໄປ.

8.2. ຄອກໄກ່ນ້ອຍ

ການເຮັດຄອກໄກ່ນ້ອຍນັ້ນມີຢູ່ຫລາຍວິທີ, ຫລາຍຮູບຫລາຍແບບ ເຮັດແນວກໍໄດ້ຂໍພຽງແຕ່ໃຫ້ໄກ່ນ້ອຍ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນ ຄືກັນກັບຢູ່ ໃນແມ່ຂອງມັນສໍາລັບ, ບ່ອນທີ່ມີໄຟຟ້າກໍຕ້ອງໃຊ້ດອກໄຟ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໄຟ ຟ້າກໍ ຄວນໃຊ້:

- ເຕົາຖ່ານຮອງຜື່ນຄອກຕ້ອງໃຊ້ແກບ, ຂີ້ເລື່ອຍ ຫຼືເຜືອງນໍາມາຕັດເປັນ ທ່ອນສັ້ນໆກໍໄດ້.
- ອ້ອມດ້ວຍຜ້າ, ຜ້າຢາງຕາມບໍລິເວນທາງນອກຄອກເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລົມພັດ ເຂົ້າໄປດ້ານໃນ.
- ໃຊ້ດອກໄຟ 100 ວັດມີຝາງວມເທິງເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ໄກ່ ນ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນ ຖ້າກໍລະນີບໍ່ມີໄຟຟ້າກໍຄວນໃຊ້ເຕົາຖ່ານທີ່ມີ ຄວາມຮ້ອນ ໄປວາງໄວ້ເຄິ່ງກາງຂອງຄອກໄກ່ ແຕ່ຕ້ອງເອົາສິ່ງກະສີ ອ້ອມຮອບເຕົາຖ່ານດ້ານນອກໄວ້.
- ຄວນມີຮາງ, ຕຸກນໍ້າໄວ້ສໍາລັບໃຫ້ໄກ່ນ້ອຍກິນ. ການອະນຸບານໄກ່ນ້ອຍ ນີ້ຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 3_5 ອາທິດຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດູການ ຖ້າຫາກອາກາດ ໜາວຈະໃຊ້ເວລາລ້ຽງປະມານ 5 ອາທິດ ຖ້າ ລະດູຮ້ອນຈະໃຊ້ ເວລາປະ ມານ 3 ອາທິດ, ການອະນຸບານໄກ່ນ້ອຍນີ້ໃນຍາມລະດູຮ້ອນກາງເວັນ ບໍ່ຈໍາເປັນໃຊ້ໄຟເພາະວ່າອຸນນະພູມສູງຢູ່ແລ້ວ ແລະກໍເອົາຜ້າກັ່ງລົມທີ່ ອ້ອມໄວ້ອອກເພື່ອເຮັດໃຫ້ລົມພັດຜ່ານລະບາຍຄວາມຮ້ອນພາຍໃນ ຄອກອອກ ແລະເວລາກາງຄືນຄວນອ້ອມໄວ້ຄືເກົ່າ.

8.1. ຜົນເສຍທີ່ແມ່ໂກ່ລ້ຽງລູກເອງ

- ໃນລະຫວ່າງການລ້ຽງລູກນັ້ນແມ່ໂກ່ຈະເຊົາໂຂ່, ເຮັດໃຫ້ການໂຂ່ໃນຊຸດຕໍ່ໄປຊັກຊ້າ
- ອັດຕາການຕາຍຂອງລູກໂກ່ນັ້ນສູງເນື່ອງຈາກ ສະພາບອາກາດມີການປ່ຽນແປງເຊັ່ນ: ແດດຮ້ອນ ແລະ ຜົນຕົກເຮັດໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍປັບໂຕນຳບໍ່ທັນ ໃນບ່ອນທີ່ມີອາຫານຕາມທຳມະຊາດບໍ່ພຽງພໍ ເຮັດໃຫ້ລູກໂກ່ໄດ້ຮັບອາຫານບໍ່ຄົບຖ້ວນເຮັດໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍອ່ອນແອ, ໃຫຍ່ຊ້າມີພູມຕ້ານທານຕໍ່ໂຮກຕໍ່າເປັນເຫດໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍຕາຍດ້ວຍຫລາຍວິທີ.
- ຜົນເສຍດັ່ງກ່າວຂ້າງທິງ:ນີ້ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຜູ້ລ້ຽງ ມັກຈະເບິ່ງຂ້າມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເທົ່າທີ່ ຄວນເພາະວ່າລາຄາໂກ່ ນັ້ນບໍ່ສູງຄືກັບສັດໃຫຍ່ຊະນິດອື່ນໆ ທີ່ລາຄາສູງ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຖ້າຫາກຜູ້ລ້ຽງຫາກເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມຂຶ້ນກໍຈະເປັນການດີທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລ້ຽງນັ້ນ ມີລາຍໄດ້ເພີ່ມ, ວິທີແກ້ໄຂນັ້ນຄວນ ແຍກລູກໂກ່ນ້ອຍອອກຈາກ ແມ່ຂອງມັນມາລ້ຽງສະເພາະ.

ຮູບ.5. ຜົນເສຍທີ່ແມ່ໂກ່ລ້ຽງລູກເອງ

- ໃນໄລຍະໂກ່ໂຂ່ ແລະ ການຟັກໂຂ່ ຂອງແມ່ໂກ່ຄວນໃຫ້ອາຫານເສີມ
- ເປັນພິເສດສຳລັບ ແມ່ໂກ່ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ແມ່ໂກ່ແຂງແຮງບໍ່ຈ່ອຍຜອມ ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງໄປຫາກິນທາງອື່ນ
- ໃນໄລຍະລູກໂກ່ທີ່ເບາະອອກມາເປັນໂກ່ນ້ອຍ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຊື້ຫົວອາຫານສູດປະສົມປະເພດ ໂກ່ນ້ອຍທີ່ມີຈຳໜ່າຍຕາມຮ້ານມາໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍກິນ, ສ່ວນການໃຫ້ອາຫານປະເພດເຂົ້າປຽນ, ຮຳ ໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍກິນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນເພາະຈະເຮັດ ໃຫ້ໂກ່ນ້ອຍນັ້ນໃຫຍ່ຊ້າບໍ່ແຂງແຮງ ແລະ ມັກຕາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຄວນຊອກຫາອາຫານສູດປະ ສົມທີ່ມີທາດໂປຼຕິນລະຫວ່າງ 17_19 % ໂດຍ ໃຫ້ໃນໄລຍະການ ເກີດໃໝ່ປະມານ 3_5 ອາທິດຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍຄວນປ່ອຍໃຫ້ໂກ່ນັ້ນຊອກຫາ ອາຫານກິນເອງຕາມທຳມະຊາດ, ໃນເວລາຕອນແລງ ກໍຄວນໂລ່ໂກ່ເຂົ້າຄອກຜ່ອມທັງໃຫ້ອາ ຫານຕາມທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນທີ່ມີພຽງເລັກໜ້ອຍກໍພໍ. ໃນກໍລະນີທີ່ລ້ຽງໂກ່ຈຳນວນຫລາຍສິ່ງນຶ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄື: ອາຫານຕາມທຳມະຊາດວ່າມີພຽງພໍຕໍ່ຈຳນວນໂກ່ ຫຼື ບໍ່ ? ຖ້າຫາກບໍ່ພຽງພໍກໍຄວນຊອກຊື້ອາຫານສູດປະສົມ, ປະເພດເຂົ້າ ເປືອກ, ເມັດສາລີ, ຮຳ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໄວ້ໃຫ້ໂກ່ກິນຫຼືກວ້ວນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປັບໂຕໂກ່ຈ່ອຍຜອມ ບໍ່ແຂງແຮງ ແລະ ມັກສະແດງອາການປ່ອຍຈີນເຖິງຕາຍໃນທີ່ສຸດ.

6. ການຝັກໄຂ່

ລັກສະນະການຝັກໄຂ່ຂອງໄກ່ພື້ນເມືອງນັ້ນ ຊາວກະສິກອນສ່ວນຫຼາຍຍັງປ່ອຍໃຫ້ແມ່ໄກ່ນັ້ນຝັກເອງ ຖ້າຫາກລ້ຽງແບບອຸດສາຫະກຳ ແລ້ວລັກຊະນະການຝັກໄຂ່ແມ່ນໃຊ້ຜູ້ຝັກເພື່ອເຮັດໃຫ້ແມ່ໄກ່ໃຫ້ໄຂ່ຫຼາຍຂຶ້ນ, ໃນເມື່ອໄກ່ທີ່ລ້ຽງອາຍຸໄດ້ປະມານ 7 ເດືອນກໍຈະເລີ່ມໄຂ່ຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ:

ຮູບ.4. ລັກສະນະຂອງການຝັກໄຂ່

7. ອຸປະກອນ ແລະວິທີປະຕິບັດ

ຄວນກະກຽມກະຕ່າ, ກະບູງ ຫຼືແກດເຈ້ຍແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເລິກເກີນໄປ ຮອງດ້ວຍເຜືອງຜ່ອມທັງ ນຳໄປວາງໄວ້ໃນເຮືອນຄອກໄກ່ບ່ອນທີ່ມີອາກາດລຸ່ມໆດີ ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງການໃຫ້ໄຂ່ນັ້ນຄວນເກັບໄຂ່ໃນຮັງອອກທຸກມື້, ສ່ວນໃນລະດູຮ້ອນສຳລັບໄຂ່ທີ່ເກັບໜ່ວຍທຳອິດ (ໜ່ວຍທີ່ໜຶ່ງ) ນັ້ນມັກຝັກບໍ່ ແຕກເປັນໂຕກາຍເປັນໄຂ່ເນົ່າ ຫຼືເອີ້ນກັນວ່າໄຂ່ຈ້າງຮັງຄວນນຳເອົາໄປ ປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານຫລັງຈາກເກັບໄຂ່ໃນຮັງແຕ່ລະມື້ ຄວນປັດຮັງໄຂ່ໃນຍາມກາງຄືນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໄກ່ຂີ້ໃສ່ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນເວລາໄກ່ຝັກບໍ່ໃຫ້ເປັນໃສ່ໄຂ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄຂ່ເນົ່າໃນເວລາຝັກ ຄວນນຳເອົາໄຂ່ທີ່ເກັບແຕ່ລະມື້ນຳໄປໄວ້ ໃນບໍລິເວນທີ່ມີອາກາດຖ່າຍເທສະດວກ ແລະ ບໍລິເວນບ່ວນເກັບມີຮຸນນັ້ນບໍ່ໃຫ້ແດດສ່ອງໃສ່ ພ້ອມທັງບ່ອນມີຮຸນໄຂ່ເປັນບ່ອນທີ່ສະອາດດີ ຖ້າສິ່ງເກດເຫັນແມ່ໄກ່ໄຂ່ສຸດແລ້ວດ້ວຍການສັງເກດເບິ່ງແມ່ໄກ່ໝູ່ຍູ່ໃນ ຮັງໃຊ້ເວລາດົນຄວນນຳເອົາໄຂ່ທີ່ເກັບໄວ້ໄປໃຫ້ແມ່ໄກ່ຝັກ ໃນລະຫວ່າງທີ່ ແມ່ໄກ່ຝັກຢູ່ນັ້ນຄວນຈັດຕຽມອາຫານ ແລະ ນ້ຳໄປໄວ້ໃນບໍລິເວນໃກ້ໆທີ່ແມ່ໄກ່ຝັກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແມ່ໄກ່ໄປຊອກຫາອາຫານ ເປັນເວລາດົນນານ.

8. ການລ້ຽງໄກ່ນ້ອຍ

ທຳມະຊາດຂອງໄກ່ພື້ນເມືອງເມື່ອຝັກເປາະລູກອອກມາ ແລ້ວຍັງຕ້ອງໄດ້ລ້ຽງລູກໂດຍຫານອາຫານ ກິນຕາມທຳມະຊາດເມື່ອລູກໄກ່ນ້ອຍອາຍຸໄດ້ 6-10 ອາທິດແມ່ໄກ່ຈຶ່ງຈະປ່ອຍໃຫ້ລູກຫາອາຫານກິນເອງ, ການທີ່ແມ່ໄກ່ລ້ຽງລູກນັ້ນຈະມີຜົນເສຍເຊັ່ນ: